

իւր երախտագիտութիւնը: Բնաւ չի մոռցաւ այն բարի ապակեգործ կինը որ իր տղայութեանը խնամք տարաւ: Իր գիտութիւնները աւարտելէն ետքը, դարձաւ իր մօրուին քով, որուն հետ ինչուան իր երեսուն տարուան հասակը մէկտեղ կը բնակէր, բայց երկայն հիւանդութենէ մը վերջը, բժշկին խրատովը ստիպուեցաւ անկէ լաւ և առողջարար բնակութիւն մը փնտռելու: Իր օտոյգ մայրը, որ անգթութեամբ զինքը երեսի վրայ ձգած էր, անոր հանձարը իմանալով, ուղեց զայն նորէն իրեն որդի ճանչնալ, և ուղեց զինքը իր տունը առնել: Վասն զի շատ բարեբաղդ վիճակի մը մէջ էր և հանգիստ կրնար պահել զինքը, բայց Տ' Ալամպեր փառախնդիր չըլլալով, ըսաւ որ ինքը իրեն մայր այն ապակեգործ կինը կը ճանչնայ, ուստի մերժեց անոր մայրութիւնը:

Այս համեստութիւնը իր փառքը շատ աւելցուց. երբոր Բուսիոյ կայսրուհին իր տղուն՝ Բուսիոյ մեծ իշխանին դաստիարակութիւնը իրեն առաջարկեց, հարիւր հազար ֆրանկ թոշակ կապելով, հանդերձ այլ ամենայն կարևոր ծախքերն ընելու, Տ' Ալամպեր թէպէտ և այս բանս իրեն մեծ պատիւ սեպեց, բայց մերժեց կայսրուհւոյն այս պատուաւոր և դժուարին խնդիրը: Կայսրուհին շատ ստիպեց, մանաւանդ իր ձեռքովը նամակ մըն ալ գրեց, բայց այս երկրորդ փորձն ալ անօգուտ եղաւ. և Տ' Ալամպեր մնաց իր հայրենիքը: Վասն զի հանդերձ իր ամենայն գիտութեամբը կը ճանչնար նաև որ ինքը կայսրուհի թեան մը սահմանուած իշխան մը կըրթելու պէտք եղած ամեն ձիւրքերն չունէր:

Ափսոս որ Տ' Ալամպեր ալ դժբաղդաբար իր դարուն ամբարիշտ և անկրօն փիլիսոփայից սկզբանցը մասնակից եղաւ: Մեռաւ 1783ին, 66 տարեկան:

Կաշիւէ ոտքի ամանները դիպաւ քրջեղէն ազատ պահելու հնարք:

Անոնք որ սովորութիւն ունին երկայնատեն ջրոտ տեղուանք՝ կամ նոյն իսկ ջուրի մէջ կենալ կամ քալել, և կ'ուզեն որ ոտքերնին չի թրջի, կրնան իրենց ուղած նպատակներնուն հասնիլ թէ որ հետեւեալ բաղադրութեամբ կօշիկնին օծելու ըլլան:

Առ խոզի ճարպ	6 չափ
Դետին	1 չափ
Դեղին մոմ	1 չափ
Չէթ	1 չափ

ասոնք ամենը մէկտեղ հալեցնելէն ետեւ լաւ մը խառնէ որ իրարու հետ աղէկ մը զանգուին. ետքը ուղած ոտքի ամաններդ թեթեւ մը տաքցնելէն ետեւ օծէ այս բաղադրութեամբ այնպէս որ կաշին լաւ մը ծրծէ այս նիւթը: Օծելէդ վերջը՝ կօշիկները մէկէն պէտք չէ գործածել՝ այլ այնպէս թողլու է գոնէ 12 ժամ. անկէ ետքը թէպէտ կաշին կը պնդանայ, բայց հազնելէն քիչ վերջը՝ ոտքի բնական տաքութեամբը կակղնալով ամենեւին ոտքը չեն նեղեր:

Եթէ մէկը այս բաղադրութեամբ օծուած ոտքի ամաններ հագնելու ըլլայ՝ կրնայ ամբողջ օր մը ջուրերու մէջ քալել՝ առանց ամենեւին ոտքը թրջուելու:

Ընկոյզը քարս պահելու կերպ:

Ընկոյզը աղէկ մը հասնելէն ետեւ ժողովէ խնամքով, և առանց ատեն անցնելու դիր չոր աւազի տակ, բայց նայելու է որ զով տեղ ըլլայ. այս կերպով տարի մը ամբողջ կրնաս թարմ ընկոյզ ունենալ: